

PLAN
OPIEKUŃCZO-WYCHOWAWCZO-
EDUKACYJNY

**ŻŁOBEK PUBLICZNY
„SZCZEŚLIWE MISIE”
W MALCZYCACH**

WIZYTÓWKA PLACÓWKI

I. Dane placówki i lokalizacja:

Nazwa: placówki: Żłobek Publiczny „Szczęśliwe Misie” w Malczycach

Adres placówki: ul. Klonowa 3, 55-320 Malczyce

Organ prowadzący: Gmina Malczyce

Numer telefonu/adres e-mail: : tel:71/ 307 44 22 / e mail: zlobek@malczyce.wroc.pl

Dostęp do terenów zielonych: własny plac zabaw

II. Struktura i zasoby:

Liczba miejsc: 64

Grupy wiekowe: 1-3 lat

III. Kierownictwo:

Imię i nazwisko: Beata Dołowacka

1. Cele opiekuńczo-wychowawczo-edukacyjne

Żłobek Publiczny „Szczęśliwe Misie” realizuje zadania wynikające z:

1. ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (tj. Dz.U. z 2023 r. poz. 204),
2. rozporządzenia Ministra Rodziny i Polityki Społecznej z dnia 13 grudnia 2024 r. w sprawie standardów opieki nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz.U. z 2024 r., poz. 2874).

W szczególności zapewnia dzieciom:

1. Opiekę w warunkach bytowych zbliżonych do domowych.
2. Odpowiednią opiekę pielęgnacyjną i edukacyjną, w tym prowadzenie zajęć zabawowych z elementami edukacji z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb każdego dziecka.
3. Organizację działań opiekuńczych, wychowawczych i edukacyjnych, uwzględniających rozwój psychoruchowy oraz wiek dziecka.

Cel działalności Żłobka Publicznego „Szczęśliwe Misie” w Malczycach

Podstawowym celem funkcjonowania Żłobka jest organizowanie, prowadzenie działalności opiekuńczej, wychowawczej i edukacyjnej, wspieranie rodziców i opiekunów prawnych w wychowywaniu dzieci oraz zapewnienie im bezpiecznych i rozwojowych warunków do nauki przez zabawę w czasie, gdy rodzice nie mogą sprawować osobistej opieki (np. z powodu pracy zawodowej).

Działania zespołu koncentrują się na wspomaganiu całościowego rozwoju dziecka – szczególnie w zakresie:

- a) rozwoju emocjonalnego i społecznego,
- b) kształtowania umiejętności współpracy w grupie,
- c) budowania relacji z rówieśnikami i dorosłymi,
- d) rozwijania samodzielności.

Wykwalifikowana kadra, pracująca w oparciu o aktualne regulacje prawne i dokumentację wewnętrzną placówki, zapewnia spójność podejmowanych działań. Dokumentacja ta stanowi podstawę wspólnych wartości, celów i procedur, gwarantując jednolite podejście do dziecka i jego rodziny.

Zakres planu opiekuńczo-wychowawczo-edukacyjnego

Plan określa działania niezbędne do spełnienia standardów opieki, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rodziny i Polityki Społecznej z 13 grudnia 2024 r.

1. Praca z dzieckiem

Działania te obejmują realizację celów pedagogicznych, wychowawczych, opiekuńczych i edukacyjnych, z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb dzieci oraz formy sprawowanej opieki, w tym:

- a) zapewnianie komfortowej i bezpiecznej atmosfery w czasie pobytu dziecka w Żłobku,
- b) wspieranie procesu adaptacji dziecka z poszanowaniem jego emocji,
- c) wspieranie rozwoju społecznego, emocjonalnego, komunikacyjnego i poznawczego,
- d) prowadzenie działań edukacyjnych dostosowanych do wieku i możliwości dziecka,
- e) przestrzeganie zasad higieny przy jednoczesnym poszanowaniu indywidualnych rytmów dnia dzieci.

2. Zapewnienie bezpieczeństwa dziecku

Placówka wdraża i stosuje procedury mające na celu:

- a) zapobieganie wypadkom oraz rozprzestrzenianiu się chorób wśród dzieci i personelu,
- b) skuteczne reagowanie w razie wypadków, nagłych zdarzeń i zachorowań,
- c) regulowanie zasad obecności osób trzecich w placówce, przyprowadzania i odbioru dzieci,
- d) przeciwdziałanie przemocy wobec dzieci (zarówno w środowisku domowym, jak i w placówce), zgodnie z obowiązującymi przepisami i przyjętą polityką ochrony dzieci opisaną w Standardach Ochrony Małoletnich.

3. Organizacja pracy, rozwój i bezpieczeństwo personelu

W ramach organizacji pracy i dbałości o rozwój zawodowy kadry, Żłobek zapewnia:

- a) warunki wspierające rozwój dzieci poprzez dobrą organizację pracy personelu,
- b) dobór metod pracy dostosowanych do potrzeb, zainteresowań i możliwości dzieci,
- c) respektowanie indywidualnego rytmu życia dziecka poprzez odpowiednie planowanie dnia,
- d) znajomość i przestrzeganie praw oraz obowiązków przez personel opiekuńczy,

- e) przestrzeń do planowania pracy, dokumentowania działań i współpracy z rodzicami oraz specjalistami,
- f) wsparcie rozwoju zawodowego poprzez m.in. udział w szkoleniach, korzystanie z superwizji oraz dzielenie się wiedzą w zespole.

4. Monitoring i ewaluacja działalności Placówki

Działania te obejmują:

- a) indywidualne obserwacje i monitoring rozwoju każdego dziecka, prowadzone we współpracy z rodzicami,
- b) coroczne analizy satysfakcji rodziców z poziomu świadczonych usług – planowane w czerwcu każdego roku i omawiane na zebraniu organizacyjnym we wrześniu.
- c) co najmniej dwuletnią weryfikację realizacji celów pedagogicznych, opiekuńczych, wychowawczych i edukacyjnych,
- d) ocenę pracy personelu opiekuńczego (co najmniej raz na dwa lata) przez dyrektora placówki, uwzględniającą zaangażowanie, relacje z dziećmi i rodzicami, organizację pracy oraz rzetelność,
- e) określanie – wspólnie z osobami sprawującymi opiekę – obszarów wymagających rozwoju, aktualizacji wiedzy i umiejętności.

5. Współpraca z rodzicami

Placówka utrzymuje stałą i otwartą współpracę z rodzicami, polegającą m.in. na:

- a) bieżącym przekazywaniu informacji dotyczących opieki i rozwoju dziecka,
- b) organizowaniu regularnych spotkań i konsultacji z rodzicami,
- c) angażowaniu rodziców w życie placówki.

Plan opiekuńczo-wychowawczo-edukacyjny określa optymalne warunki wspierania rozwoju dziecka w żłobku oraz sposób organizacji opieki zgodny z najwyższymi standardami jakości.

STANDARD I – Praca z dzieckiem

Placówka realizuje działania opiekuńcze, wychowawcze i edukacyjne, których celem jest wsparcie indywidualnego rozwoju dziecka w atmosferze akceptacji, bezpieczeństwa oraz

wzajemnego zaufania. Praca z dzieckiem opiera się na uważnej obserwacji, reagowaniu na sygnały płynące od dziecka, poszanowaniu jego autonomii oraz wspieraniu relacji z rówieśnikami i dorosłymi.

1. Tworzenie bezpiecznej i przyjaznej przestrzeni

- a) Organizacja przestrzeni sprzyja eksploracji, swobodnej zabawie i budowaniu relacji – wyposażenie dostosowane jest do wieku i potrzeb rozwojowych dzieci, a także spełnia wymogi ergonomii i bezpieczeństwa.
- b) W salach panuje ład, porządek i przewidywalność – dzieci wiedzą, gdzie znajdują się materiały, a przestrzeń umożliwia im podejmowanie decyzji i działań zgodnie z ich inicjatywą.
- c) Zapewniona jest przestrzeń do wyciszenia się oraz aktywności indywidualnej lub grupowej.

2. Budowanie relacji opartych na szacunku i empatii

- a) Opiekun nawiązuje z dzieckiem indywidualną, opartą na zaufaniu relację, respektując jego granice i potrzeby emocjonalne.
- b) W codziennym kontakcie z dzieckiem stosowany jest język akceptujący, wspierający rozwój kompetencji emocjonalnych i społecznych.
- c) Dziecko ma prawo do wyrażania emocji, a rolą opiekuna jest towarzyszenie mu w ich przeżywaniu, bez oceniania czy negowania.

3. Wspieranie samodzielności i sprawczości dziecka

- a) Dzieci są zachęcane do podejmowania decyzji, wyboru aktywności, sposobu zabawy czy uczestnictwa w zajęciach.
- b) Opiekun nie wyręcza, lecz wspiera – umożliwia dziecku podejmowanie prób, daje czas na wykonanie czynności we własnym tempie.
- c) Praca z dzieckiem uwzględnia jego prawo do bycia aktywnym uczestnikiem codziennych działań.

4. Stymulowanie rozwoju przez zabawę

- a) Zabawa traktowana jest jako podstawowa forma aktywności dziecka – naturalne środowisko nauki, komunikacji i budowania relacji.
- b) Organizowane są działania zabawowe z elementami edukacyjnymi, rozwijające m.in. mowę, myślenie, koordynację ruchową, zdolności manualne i umiejętności społeczne.

- c) Stosowane są różnorodne formy pracy: zabawy swobodne, tematyczne, konstrukcyjne, ruchowe, sensoryczne i muzyczne.

5. Uwzględnianie indywidualnych potrzeb, możliwości i tempa rozwoju

- a) Działania opiekuńczo-wychowawcze są planowane z uwzględnieniem indywidualnych cech dzieci: temperamentu, stylu przywiązania, etapu rozwoju, zainteresowań i preferencji.
- b) Obserwacje rozwoju dziecka dokumentowane są w sposób systematyczny i omawiane z rodzicami.
- c) Plany dnia oraz sposoby reagowania na potrzeby dzieci są elastyczne i przygotowane z dbałością o jak najbardziej dostosowane do dziecka.

6. Proces adaptacji dziecka do warunków placówki

- a) Adaptacja dziecka do nowego środowiska organizowana jest w sposób planowy i indywidualny, we współpracy z rodzicem.
- b) Dziecko ma możliwość stopniowego osvajania się z przestrzenią, opiekunami i grupą rówieśniczą.
- c) Placówka umożliwia obecność rodzica w trakcie procesu adaptacji zgodnie z potrzebami dziecka i ustaleniami z personelem.
- d) W placówce obowiązuje program adaptacji dziecka – przekazana dla Rodziców/opiekunów prawnych na pierwszym zebraniu organizacyjnym.

7. Praca z dzieckiem o szczególnych potrzebach

- a) Placówka zapewnia wsparcie dzieciom z niepełnosprawnością, opóźnieniami rozwojowymi lub innymi szczególnymi potrzebami.
- b) Dostosowuje przestrzeń, tempo działań i materiały edukacyjne do indywidualnych możliwości dziecka.
- c) Współpracuje ze specjalistami i instytucjami wspierającymi rozwój dziecka.

8. Metody pracy z dziećmi

- a) *Metoda zabaw ruchowych*- ćwiczenia ruchowo-naśladowcze, klaskanie, ćwiczenia orientacyjno-porządkowe, zabawy z elementami rzutu, chwytu, celowania, podskoku,, pokonywania przeszkód, zabawy przy muzyce,

- b) *Metoda zabaw konstrukcyjno-manipulacyjnych*- dopasowanie kształtów, budowanie z klocków poprzez piętrzenie, szeregowanie, rysowanie, malowanie farbami, lepienie z ciasta, plasteliny, nakładanie, nawlekanie,
- c) *Metoda zabaw kontaktowo-dotykowych, kontaktowo- naśladowczych, kontaktowo-paluszkowych*- np. „kosi kosi łapki”, „idzie rak”, „kominarz”,
- d) *Metoda aprobaty i pochwały*
- e) *Metoda dowolności w zabawie*- zabawy indywidualne, dywanowe,
- f) *Metoda zabaw tematycznych*- kąciki tematyczne, wykorzystywanie w zabawach metod pedagogicznych jak np. wdg. Korczaka, M. Montessori,
- g) *Metoda zabaw dydaktycznych*- opowiadanie lub czytanie bajek, teatryki, nauka piosenek, obserwacja zmian w przyrodzie, poznawanie kolorów, zwierząt,
- h) *Metoda zabaw logopedycznych*- nakłanianie do wypowiedziania wyrazów dźwiękonaśladowczych jak np. odgłosy zwierząt, powtarzanie wyliczanek, śpiewanie.

W celu zapewnienia różnorodności i wszechstronności zajęć w Żłobku, oraz aby ofiarować dziecku możliwość sprecyzowania swoich upodobań w zajęciach, placówka wzbogaca w/w metody pracy o stworzenie tzw. „Rozwojowego tygodnia”.

Ruchowe Poniedziałki

zajęcia taneczne, zajęcia paluszkowe, rytmika, zajęcia wzmacniające koordynację ruchową, naśladowanie itp.

Plastyczne Wtorki

wyklejanki, zajęcia z użyciem farb, plasteliny, tworzenie prac z różnych faktur i materiałów, rysowanie itp., wszelkie zajęcia, które pomagają ćwiczyć motorykę małą

Sensoryczne Środy

tzw. "brudne" zajęcia (tworzenie różnego rodzaju mas plastycznych, malowanie ciałem, ścieżki sensoryczne, wykorzystywanie produktów sypkich, eksperymenty itd.)

Muzyczne Czwartki

zabawa dźwiękami, zabawy taneczne, śpiewanie, rozróżnianie dźwięków z natury, itd.

Przyrodnicze Piątki

wszelkie zajęcia z wykorzystaniem elementów przyrody i środowiska;

Cały zakres koncepcji Żłobka Publicznego „Szczęśliwe Misie” w Malczycach dostępny jest do zapoznania się w placówce lub na stronie internetowej Żłobka.

9. Wskazówki metodyczne dla personelu, sprzyjające rozwojowi u dzieci poczucia przynależności do grupy oraz zainteresowania innymi, przez organizowanie otoczenia tak, aby dzieci miały możliwość nawiązywania kontaktów z innymi osobami.

Dzieci w wieku od 0 do 3 lat rozwijają swoją tożsamość społeczną przede wszystkim poprzez codzienne doświadczenia w relacji z dorosłymi i innymi dziećmi. Żłobek jako pierwsze środowisko zbiorowe, odgrywa kluczową rolę w budowaniu poczucia przynależności do grupy oraz zainteresowania drugim człowiekiem. Te kompetencje społeczne nie pojawiają się samoczynnie – są efektem troskliwej, przemyślanej i uważnej pracy dorosłych.

Budowanie atmosfery bezpieczeństwa i akceptacji

Pierwszym krokiem do wspierania przynależności do grupy jest zapewnienie dziecku poczucia bezpieczeństwa. Małe dziecko, zanim zacznie interesować się rówieśnikami, musi poczuć się spokojne i zaopiekowane przez stałego, uważnego dorosłego.

Zalecenia dla personelu:

- Indywidualne witanie każdego dziecka z użyciem jego imienia oraz spokojnego, ciepłego tonu głosu.

Zapewnienie dziecku kontaktu z tymi samymi opiekunami w przewidywalnym rytmie dnia.

- Zauważanie obecności każdego dziecka – także tych mniej ekspresyjnych lub wycofanych.
- Nazywanie emocji i stanów dziecka, by pomóc mu odnaleźć się w grupie i zrozumieć relacje społeczne.
- Stosowanie spokojnych i przewidywalnych komunikatów, które budują zaufanie do dorosłego i przestrzeni grupowej.

Tworzenie warunków do wspólnego działania

Dzieci uczą się bycia częścią grupy poprzez udział w prostych, codziennych aktywnościach realizowanych wspólnie z innymi. Nie są to jeszcze działania zespołowe w ścisłym znaczeniu, lecz naturalne sytuacje społeczne, które służą integracji.

Zalecenia dla personelu:

- Organizowanie zabaw w kręgu, rytuałów porannych, wspólnego śpiewu lub słuchania opowieści.
- Zachęcanie dzieci do prostych gestów współpracy, takich jak podanie zabawki, przyniesienie pieluszki, wrzucenie papierka do kosza.
- Modelowanie zachowań społecznych przez dorosłego – np. „Pomogę ci, tak jak ty pomogłeś koleżance”.
- Nieoceniać i niezmuszać dzieci do wspólnej aktywności – ważna jest propozycja, nie przymus.
- Wzmacnianie komunikatów typu „razem”, „wspólnie”, „nasza grupa”.

Rozwijanie zainteresowania innymi dziećmi i dorosłymi

Zainteresowanie innymi osobami rozwija się u małego dziecka stopniowo – najpierw poprzez obserwację, później poprzez krótkie interakcje i próby kontaktu. Rolą dorosłego jest wspieranie tych momentów i dostrzeganie ich potencjału.

Zalecenia dla personelu:

- Opisywanie dziecku zachowań innych dzieci, np. „Zobacz, Staś je zupkę, tak jak ty”.
- Nazywanie i odzwierciedlanie emocji obecnych w grupie: „Hania się śmieje – wygląda na bardzo zadowoloną”.
- Tworzenie sytuacji, w których dzieci mogą zauważyć się nawzajem – np. wspólne przeglądanie książeczki, obserwowanie przez okno, wspólne przesypywanie piasku.
- Wzmacnianie spontanicznych przejawów zainteresowania drugim dzieckiem: „Widzę, że podszedłeś do Olka i podałeś mu misia – to bardzo miłe”.
- Dbanie o spokojne i wyciszone otoczenie, które sprzyja uważności i interakcji.

Język integrujący grupę

Słowa, jakich używa dorośli, mają ogromne znaczenie w budowaniu tożsamości grupowej. Nawet najmłodsze dzieci chłoną język sytuacji, w których uczestniczą.

Zalecenia dla personelu:

- Używanie określeń budujących wspólnotę: „Nasza grupa”, „Wszyscy razem”, „Zrobimy to wspólnie”.
- Wprowadzanie codziennych rytuałów grupowych – piosenki na rozpoczęcie dnia, sygnały do przejścia z aktywności do aktywności.
- Wspólne celebrowanie drobnych wydarzeń – np. zakończenia tygodnia, nowej umiejętności, wspólnego sukcesu.
- Wzmacnianie poczucia, że każdy ma swoje miejsce w grupie i jest ważny – niezależnie od wieku, umiejętności czy nastroju.

Rozwijanie u dzieci w wieku żłobkowym poczucia przynależności do grupy i zainteresowania innymi osobami to proces długofalowy, wymagający czułości, konsekwencji i świadomego zaangażowania personelu. Dzieci uczą się relacji poprzez obserwację dorosłych, doświadczenie wspólnych rytuałów oraz możliwość bezpiecznego bycia sobą w grupie.

Wskazówki zawarte w niniejszym planie opiekuńczo-wychowawczo-edukacyjnym mają wspierać zespół żłobka w codziennej pracy – nie jako sztywne wytyczne, lecz jako inspiracja do refleksji i doskonalenia praktyki opiekuńczo-wychowawczej. Każdy mały gest, uważne spojrzenie czy spokojne słowo wypowiedziane do dziecka staje się cegiełką budującą jego poczucie przynależności do wspólnoty, w której jest widziane, rozumiane i ważne.

Zadania personelu wspierające współpracę i komunikację dzieci w grupie

Tworzenie warunków sprzyjających interakcjom społecznym

- a) Organizowanie przestrzeni w sposób umożliwiający dzieciom swobodny kontakt wzrokowy, ruchowy i dźwiękowy (np. wspólne stoliki, niskie półki, maty do zabawy).
- b) Dobór materiałów i zabawek sprzyjających działaniom równoległym i wspólnym (np. duże klocki, elementy do przesypywania, zabawki sensoryczne).
- c) Zapewnienie bezpiecznego środowiska, które redukuje stres i sprzyja spontanicznym relacjom między dziećmi.

Modelowanie pozytywnych wzorców komunikacji i współpracy

- a) Prezentowanie spokojnego, uprzejmego i jasnego języka w obecności dzieci – również w kontaktach z innymi dorosłymi.
- b) Demonstrowanie gestów współpracy i dzielenia się: „Popatrz, teraz ja podaję Ewie łyżkę. Teraz twoja kolej”.
- c) Pokazywanie sposobów wyrażania potrzeb i emocji w akceptowalny sposób: „Możesz powiedzieć: ‘proszę’, zamiast zabierać zabawkę”.

Obserwacja i wspieranie kontaktów między dziećmi

- a) Uważne obserwowanie prób nawiązywania kontaktu między dziećmi i reagowanie adekwatnie do sytuacji – z poszanowaniem granic każdego dziecka.
- b) Delikatne mediowanie w sytuacjach konfliktowych – bez oceniania dzieci i z poszanowaniem ich perspektywy.
- c) Nazywanie sytuacji i zachowań, aby pomóc dzieciom je zrozumieć: „Jasiek patrzy, bo chce się pobawić razem z tobą”.

Zachęcanie do wspólnego działania

- a) Proponowanie prostych aktywności zespołowych, adekwatnych do etapu rozwoju dzieci, np. wspólne przesypywanie ryżu, układanie dużych puzzli, układanie klocków w parze.
- b) Umożliwianie dzieciom wykonywania drobnych zadań w parach lub małych grupach – np. wspólne zbieranie zabawek, podlewanie kwiatów.
- c) Wzmacnianie pozytywnych doświadczeń współpracy przez komentarz dorosłego: „Widziałam, jak razem przenieśliście kosz – świetna drużyna!”.

Rozwijanie kompetencji komunikacyjnych poprzez codzienny język

- a) Systematyczne opisywanie sytuacji społecznych i nazywanie relacji między dziećmi: „To jest twój kolega Leon – właśnie ci macha”.
- b) Zachęcanie dzieci do powtarzania prostych słów związanych z kontaktami społecznymi (np. cześć, proszę, dziękuję, ja też).
- c) Wspieranie dzieci niewerbalnych poprzez akceptację i interpretację ich gestów, mimiki, dźwięków – jako formy komunikacji.

Wzmacnianie poczucia przynależności i równości w grupie

- a) Traktowanie każdego dziecka jako pełnoprawnego członka grupy – niezależnie od jego umiejętności, temperamentu czy nastroju.
- b) Unikanie porównań między dziećmi i budowanie atmosfery współpracy zamiast rywalizacji.
- c) Włączanie wszystkich dzieci w codzienne rytuały i wydarzenia grupowe – np. powitania, pożegnania, świętowanie małych sukcesów.

PRZYKŁADOWE AKTYWNOŚCI

Aktywności rozwijające myślenie przyczynowo-skutkowe:

- Eksperymenty z wodą, piaskiem, światłem (np. co się stanie, gdy...?).
- Budowanie z klocków – konsekwencje ustawienia i przewrócenia konstrukcji.
- Zabawy typu „jeśli – to” (np. 'Jeśli schowam piłkę, to...').
- Zabawy z sekwencjami (układanie rytmów kolorystycznych, powtarzalne działania

Aktywności wspierające umiejętność obserwacji i doświadczania otaczającego świata

- Codzienne spacerowanie z omawianiem zmian w przyrodzie.
- Obserwacja pogody, przyrody, zjawisk codziennych.
- Zabawy w detektywów – „Co się zmieniło?”, „Znajdź różnicę”.
- Zabawy z lupami, lornetkami dziecięcymi, szkłem powiększającym.

Aktywności rozwijające używanie określeń cech i właściwości przedmiotów:

- Zabawy sensoryczne – opisywanie tekstury, temperatury, kształtu.
- Sortowanie przedmiotów wg koloru, wielkości, ciężaru.
- Zabawy w opisywanie („Co to za przedmiot?” bez pokazywania).
- Porównywanie przedmiotów – większy/mniejszy, twardszy/miękki itd.

Aktywności rozwijające rozumienie i używanie określeń przestrzennych:

- Zabawy w chowanie i odnajdywanie („Gdzie jest misio? Za krzesłem?”).
- Wykonywanie poleceń z określeniami: nad, pod, obok, w, za, między.
- Budowanie z klocków wg instrukcji przestrzennych („Połóż klocek NA wieży”).
- Zabawy ruchowe z pokonywaniem przeszkód

10. Wskazówki metodyczne wspierające rozwój porozumiewania się u dzieci

Rozwój umiejętności porozumiewania się jest jednym z najważniejszych fundamentów wczesnego dzieciństwa. To właśnie poprzez język dzieci wyrażają potrzeby, emocje, nawiązują relacje, uczą się rozumieć świat i samych siebie. Wspieranie rozwoju komunikacji to nie tylko

rozwijanie mowy, ale przede wszystkim budowanie bezpiecznej przestrzeni do bycia słyszany i rozumiany.

Poniższe wskazówki metodyczne mają na celu wsparcie personelu w budowaniu świadomych, uważnych i wspierających relacji językowych z dziećmi. Oparte są na aktualnej wiedzy pedagogicznej i psychologicznej oraz odpowiadają standardom nowoczesnej opieki nad dzieckiem w wieku do lat 3.

Mówienie do dzieci

Budowanie poczucia bezpieczeństwa, rozwijanie rozumienia języka, wzmacnianie relacji poprzez spokojny i uważny kontakt werbalny.

Zalecenia dla personelu:

- Mów powoli, wyraźnie, z odpowiednią intonacją – dzieci uczą się melodii i rytmu języka.
- Zwracaj się po imieniu, nawiązując kontakt wzrokowy – to buduje uważność i relację.
- Komunikuj się prostym, zrozumiałym językiem, ale nie infantylnym.
- Opisz to, co robisz: „Teraz zdejmuję ci buciki. Jeden... i drugi. Teraz chodźmy do sali.”
- Nazywaj uczucia i emocje dzieci: „Widzę, że jesteś smutny, bo mama poszła. Jest ci trudno. Jestem przy tobie.”
- W rozmowie dostosuj długość i trudność wypowiedzi do wieku i możliwości dziecka.
- Unikaj komend i nakazów – zamiast „Nie biegaj!” powiedz: „Chodźmy powoli, tu jest ślisko.”

Aktywne słuchanie dzieci

Wzmacnianie poczucia sprawczości dziecka, rozwój umiejętności wyrażania się i budowanie relacji opartych na szacunku.

Zalecenia dla personelu:

- Zatrzymaj się i skup się na dziecku, kiedy do Ciebie mówi – nie przerywaj.
- Patrz na dziecko na jego poziomie – przykucnij, nawiąż kontakt wzrokowy.

- Daj dziecku czas na wypowiedź – nie kończ jego zdań.
- Potwierdź zrozumienie: „Czy dobrze cię zrozumiałam, że...?”
- Zachęcaj do dalszego mówienia: „Opowiedz mi więcej. Co było dalej?”
- Reaguj empatycznie: „Widzę, że to było dla ciebie ważne.”
- Nie oceniaj, nie poprawiaj, nie krytykuj formy wypowiedzi – liczy się treść i odwaga mówienia.

Wzbogacanie słownictwa dzieci

Rozwijanie zasobu słów i struktur językowych poprzez codzienne sytuacje, zabawy, rytuały i kontakt z literaturą dziecięcą.

Zalecenia dla personelu:

- Opowiadaj, co się dzieje wokół dziecka, nazywaj przedmioty, kolory, czynności: „Zobacz, to jest zielony liść. Jest miękki i pachnie.”
- Wprowadzaj nowe słowa w naturalnym kontekście: „To jest parasol. Chroni nas przed deszczem.”
- Korzystaj z powtórzeń i synonimów: „Auto jedzie szybko. Pędzi. Bardzo się spieszy!”
- Czytaj codziennie książki dopasowane do wieku – z ilustracjami, prostym językiem, rytmem i rymami.
- Zachęcaj do powtarzania słów, dźwięków, rymowanek.
- Stosuj piosenki, wierszyki, rymowanki paluszkowe – dzieci uczą się przez rytm i powtarzalność.

Każda codzienna interakcja z dzieckiem jest okazją do wspierania jego rozwoju językowego i emocjonalnego. Słowa, które wypowiadamy, ton głosu, sposób słuchania i reagowania – wszystko to ma znaczenie. Dziecko uczy się komunikacji w relacji z dorosłym, który je rozumie, daje czas, przestrzeń i uważność.

Wdrażając wskazówki zawarte w tym dokumencie, tworzymy środowisko, w którym każde dziecko ma szansę nie tylko mówić, ale przede wszystkim być usłyszane. To jeden z najważniejszych kroków w kierunku budowania bezpiecznego, wspierającego i rozwijającego miejsca opieki – zgodnego z duchem Standardów Opieki.

PRZYKŁADOWE AKTYWNOŚCI

Aktywności obejmujące rozmowy z dziećmi i komunikowanie się:

- Codzienne kręgi rozmów – dzielenie się doświadczeniem, emocjami.
- Zabawy w odgrywanie ról – sklep, dom,
- Zadawanie pytań otwartych, dawanie czasu na odpowiedź.
- Wspólne ustalanie zasad, komentowanie zdarzeń w grupie.

Aktywny udział dzieci w czytaniu i słuchaniu utworów:

- Czytanie książek z zatrzymywaniem się na rozmowę o obrazkach.

11. Wskazówki metodyczne wspierające rozwój fizyczny dzieci

Rozwój fizyczny w pierwszych trzech latach życia dziecka ma charakter intensywny i dynamiczny. Dzieci zdobywają nowe umiejętności ruchowe i zmysłowe poprzez aktywną eksplorację otoczenia, kontakt z różnorodnymi bodźcami oraz codzienne doświadczenia w relacji z dorosłymi. Rolą personelu żłobka jest świadome tworzenie środowiska, które wspiera rozwój sprawności fizycznej, dostarcza bezpiecznych okazji do ruchu i stymulacji zmysłów, a także dostosowuje poziom trudności do indywidualnych możliwości każdego dziecka.

Poniższe wskazówki metodyczne mają na celu pomóc kadrze w planowaniu i realizowaniu działań wspierających rozwój fizyczny dzieci w trzech kluczowych obszarach: małej motoryki, percepcji zmysłowej oraz dużej motoryki.

Wspieranie rozwoju sprawności w zakresie małej motoryki

Mała motoryka obejmuje precyzyjne ruchy dłoni i palców, które są podstawą do późniejszego rozwoju umiejętności samoobsługowych, manipulacyjnych oraz grafomotorycznych.

Zalecenia dla personelu:

- Codzienne udostępnianie dzieciom przedmiotów do chwytania, przekładania, naciskania, wkładania i wyjmowania (np. klocki, piłeczki, sortery, pudełka).
- Proponowanie zabaw manualnych z wykorzystaniem naturalnych materiałów (np. ryż, kasza, woda, ciastolina, masa solna).

- Organizowanie zabaw wymagających precyzji, np. nawlekanie dużych koralików, przekładanie przedmiotów szczypcami, zakręcanie i odkręcanie pojemników.
- Zachęcanie dzieci do samodzielnego jedzenia łyżką, picia z kubka, zapinania rzepów lub guzików (w miarę możliwości rozwojowych).
- Zapewnienie dostępu do książeczek z ruchomymi elementami, materiałami do przyklejania i zrywania, prostych narzędzi plastycznych (grube kredki, pędzle, stemple).

Wspieranie rozwoju percepcji zmysłowej

Percepcja zmysłowa obejmuje odbiór i interpretację bodźców zmysłowych (wzrokowych, słuchowych, dotykowych, węchowych i smakowych), co jest podstawą dla rozwoju poznawczego i emocjonalnego dziecka.

Zalecenia dla personelu:

- Tworzenie zróżnicowanego środowiska sensorycznego – materiały o różnych fakturach, dźwiękach, zapachach i kolorach.
- Organizowanie codziennych aktywności sensorycznych, np. ścieżki sensoryczne, manipulowanie piaskiem, wodą, liśćmi, kamieniami, tkaninami.
- Umożliwianie dzieciom bezpiecznego badania nowych przedmiotów rękami, stopami i ustami – z zachowaniem zasad higieny i bezpieczeństwa.
- Wspieranie rozwoju słuchowego poprzez kontakt z muzyką, instrumentami, dźwiękami natury oraz głosem opiekuna (piosenki, rymowanki, czytanie).
- Zachęcanie dzieci do eksploracji otoczenia poprzez zmysły, np. pytania: „Co czujesz?“, „Jak to pachnie?“, „Jaka to faktura?“ – nawet jeśli dziecko jeszcze nie mówi, wzmacnia to uważność sensoryczną.

Wspieranie rozwoju sprawności w zakresie dużej motoryki

Duża motoryka odnosi się do ogólnych zdolności ruchowych całego ciała, takich jak siadanie, raczkowanie, chodzenie, bieganie, wspinanie się, skakanie – które rozwijają się w tempie indywidualnym u każdego dziecka.

Zalecenia dla personelu:

- Zapewnienie codziennego czasu na swobodny ruch w bezpiecznej, dostosowanej do wieku przestrzeni (zarówno wewnątrz, jak i na świeżym powietrzu).
- Zachęcanie do samodzielnego przemieszczania się: turlania, czołgania, pełzania, raczkowania, chodzenia – bez wyręczania i bezpośredniego prowadzenia za rękę.
- Udostępnianie prostych pomocy ruchowych: podestów do wchodzenia, tuneli do przeczołgiwania, piankowych kształtek, równoważni, piłek.
- Organizowanie zabaw ruchowych dopasowanych do wieku, np. toczenie piłki, rzuty do celu, pokonywanie przeszkód, taniec z elementami rytmiki.
- Dbanie o zrównoważenie aktywności – czas na ruch i czas na odpoczynek; dzieci potrzebują zarówno aktywnej eksploracji, jak i chwili wytchnienia.

Rozwój fizyczny dziecka w wieku od 0 do 3 lat wymaga świadomego, codziennego wsparcia ze strony personelu żłobka. Opiekunowie, poprzez odpowiedni dobór przestrzeni, materiałów oraz form aktywności, mogą w sposób naturalny i bezpieczny wspierać rozwój sprawności manualnych, zmysłowych i ruchowych dzieci. Kluczem do skutecznych działań jest uważność na potrzeby rozwojowe każdego dziecka, indywidualizacja wsparcia oraz tworzenie środowiska sprzyjającego aktywnemu, radosnemu odkrywaniu świata.

PRZYKŁADOWE AKTYWNOŚCI:

Aktywności wspierające rozwój fizyczny i angażujące zmysły:

- Tory przeszkód stymulujące dotyk, równowagę, propriocepcję.
- Zabawy z lusterkami, latarkami, materiałami o różnych fakturach.
- Zabawy z dźwiękami – instrumenty, rozpoznawanie dźwięków, rytmiczne klaskanie.
- Zabawy z zapachami, smakami – rozpoznawanie z zamkniętymi oczami.

Zabawy wspierające rozwój małej motoryki:

- Nawlekanie, przesypywanie łyżką, lepienie z masy.
- Zapinanie guzików, zapinanie rzepów, rysowanie, wycinanie.
- Wkładanie i wyjmowanie przedmiotów z małych pojemników.
- Zabawy manualne z wykorzystaniem klamerek, szczypczyków.

Ćwiczenia koordynacji wzrokowo-ruchowej i równowagi:

- Przenoszenie przedmiotów na łyżkach, turlanie piłki do celu.
- Chodzenie po linii, po krawężniku, balansowanie na piankowych blokach.
- Skakanie przez przeszkody, przechodzenie przez obręcze.
- Układanie puzzli, odwzorowywanie wzorów z klocków.

Zabawy rozwijające motorykę dużą, szczególnie na powietrzu:

- Bieganie, skakanie, wspinanie się po małych konstrukcjach.
- Rzucanie i chwytanie piłek, pchanie i ciągnięcie wózków.
- Zabawy z chustą animacyjną, tory przeszkód na zewnątrz.
- Zabawy w naśladowanie ruchów zwierząt (np. kacuszki, niedźwiedzia).

Zabawy wspierające czucie głębokie i świadomość ciała:

- Zabawy w zawijanie w koc, dociskanie dużymi piłkami.
- Zabawy z noszeniem, pchaniem cięższych przedmiotów.
- Zabawy paluszkowe i masażyki (np. masażyk z wierszykiem).
- Ćwiczenia świadomości ciała – 'Pokaż, gdzie masz łokieć', 'Połóż misia na kolanie'.

12. Wskazówki metodyczne i warunki organizacyjne sprzyjające działaniom twórczym i kontaktowi z kulturą

Dzieci w wieku od 0 do 3 lat wykazują naturalną potrzebę ekspresji i odkrywania świata wszystkimi zmysłami. Ich twórczość nie jest jeszcze intencjonalna ani zorientowana na efekt – jest spontaniczna, sensoryczna i procesowa. Dlatego działania twórcze u najmłodszych dzieci powinny być wspierane nie przez instrukcję, ale przez możliwość samodzielnego eksperymentowania z materiałem, ruchem, dźwiękiem, obrazem czy słowem.

Równocześnie dzieci powinny mieć dostęp do różnorodnych form kultury – takich jak muzyka, literatura dziecięca, obrazy, ilustracje, dźwięki i rytuały kulturowe – podanych w sposób prosty, zrozumiały i bliski codziennemu doświadczeniu.

Działania twórcze dzieci

Zalecenia dla personelu:

- Zachęcaj dzieci do swobodnego eksperymentowania z materiałami plastycznymi (farby, kredki, gąbki, masy sensoryczne), bez narzucania tematu ani oceny efektu.
- Zapewnij codzienny dostęp do materiałów umożliwiających ekspresję twórczą: plastelina, tkaniny, kolorowe papiery, kartony, elementy naturalne (liście, kasztany, patyki).
- Obserwuj dziecko i reaguj wspierająco – pytaj o to, co tworzy, opisz jego działania: „Widzę, że zrobiłaś dużo kółek – podobają ci się takie ruchy?”
- Zamiast instrukcji – proponuj działania otwarte: „Możesz malować pędzlem albo palcem. Co wybierzesz?”
- Umożliwaj dzieciom uczestnictwo w twórczych rytuałach: wspólne śpiewanie, klaskanie, taniec do muzyki, rytmiczne powtarzanie fraz i dźwięków.

Niezbędne warunki organizacyjne w Żłobku:

- Miejsce do twórczości dostępne codziennie – z zabezpieczoną podłogą, łatwym dostępem do materiałów, stolikiem lub matą.
- Zgoda na bałagan, który jest naturalnym efektem twórczości – personel nie powinien ograniczać aktywności z obawy przed zabrudzeniem.
- Eksponowanie prac dzieci w przestrzeni żłobka – z poszanowaniem ich indywidualnej formy.

Dostęp do wytworów kultury

Zalecenia dla personelu:

- Czytaj dzieciom codziennie – używając książek bogatych w ilustracje, rytm, powtórzenia, o prostych tematach związanych z codziennością.
- Wprowadzaj dzieci w świat muzyki klasycznej, ludowej i dziecięcej – przez słuchanie, poruszanie się w rytmie, wspólne granie na prostych instrumentach.

- Pokazuj dzieciom obrazy, ilustracje, reprodukcje dzieł sztuki, omawiając je w prosty sposób: „Zobacz, jakie kolory! Co tu się dzieje?”
- Ucz dzieci szacunku do książek i przedmiotów – poprzez wspólne ich odkładanie, dbanie o ich stan.
- Wspieraj rozumienie symboliki kulturowej – np. poprzez celebrowanie świąt i innych ważnych wydarzeń, rytuały grupowe, poznawanie tradycji rodzinnych dzieci (bez oceniania ich odmienności),

Niezbędne warunki organizacyjne w Żłobku:

- Kącik książek dostępny na co dzień – z książkami kartonowymi, sensorycznymi, z dużymi ilustracjami, dopasowanymi do wieku i języka dzieci.
- Dostępne nagrania muzyczne – zarówno przez odtwarzacz, jak i bezpośrednie muzykowanie (proste instrumenty: grzechotki, bębenki, dzwonki).
- Miejsce do wspólnego słuchania, opowiadania i przeżywania – np. miękki dywan, poduszki, spokojna przestrzeń wyciszenia.
- Organizacja okazjonalnych spotkań z kulturą „na żywo” – np. teatryki dla dzieci, spotkania z muzykami, prezentacje lokalnych artystów (z udziałem rodziców lub w ramach dnia otwartego), warsztaty celebrowanie świąt , świąt nietypowych itd.

Dzieci w wieku 0–3 lat doświadczają świata całym sobą – przez ruch, dotyk, dźwięk, obraz, rytm i powtarzalność. Ich twórczość i kontakt z kulturą są naturalne, jeśli otrzymają ku temu przestrzeń, swobodę i inspirację. Rolą personelu żłobka jest nie tylko umożliwienie dzieciom tych doświadczeń, ale także bycie ich przewodnikiem i towarzyszem – bez oceniania, bez ograniczania, z pełną akceptacją indywidualności.

9. Harmonogram dnia

Ramowy Plan Dnia w Żłobku "Szczęśliwe Misie"

Godzina	Aktywność
6:30 – 8:00	Przyjmowanie dzieci do żłobka, zabawy dowolne.
8:00 – 8:15	Czynności higieniczno-porządkowe przygotowujące do posiłku.
8:15 – 8:45	Śniadanie
8:45 – 10:15	Zabawy na świeżym powietrzu, spacer (w zależności od pogody). Zabawy tematyczne, integracyjne, ruchowe ze śpiewem, zajęcia plastyczne, sensorycznerozwijające mowę (piosenki, rymowanki, wierszyki).
10:15 – 10:30	Czynności higieniczno-porządkowe przygotowujące do posiłku.
10:30 – 11:00	Zupka (drugi posiłek)
11:00 – 13:00	Leżakowanie / odpoczynek (zajęcia relaksacyjne, słuchanie muzyki, bajki, sen).
13:00 – 13:15	Czynności higieniczno-porządkowe przygotowujące do posiłku.
13:15 – 14:00	Drugie danie + podwieczorek
14:00 – 16:30	Rozchodzenie się dzieci do domu: zabawy dowolne, plac zabaw, zabawy indywidualne z opiekunkami, możliwość konsultacji rodziców z opiekunkami.

Szczegółowy opis planowanych aktywności zawarty jest w poszczególnych planach dydaktycznych, przygotowywanych regularnie przez opiekunki i dostarczanych do dyrektora. Plany te zawierają poszczególne dni tygodnia, miesiąca z podziałem na tematy zajęć i formy

aktywności, które zostały użyte do realizacji tych zajęć. W planie tym zapisane są również użyte materiały pomocnicze.

STANDARD II – Bezpieczeństwo dziecka

Placówka zatrudnia opiekunów. Liczba opiekunów jest zgodna z aktualnie obowiązującymi przepisami prawa (1 opiekun na 8 dzieci powyżej roku, 1 opiekun na 5 dzieci poniżej roku lub w przypadku opieki nad dzieckiem z niepełnosprawnością albo dzieckiem wymagającym szczególnej opieki).

Zapewnienie bezpieczeństwa dzieci w placówce jest nadrzędnym obowiązkiem wszystkich pracowników i fundamentem codziennego funkcjonowania. Obejmuje ono bezpieczeństwo fizyczne, emocjonalne i społeczne, realizowane poprzez przewidywalne procedury, dbałość o relacje i przestrzeganie przepisów prawa.

1. Zapewnienie ciągłości opieki

- a) Dziecko przez cały czas pobytu w placówce przebywa pod bezpośrednią i stałą opieką osoby dorosłej.
- b) Zabronione są jakiegokolwiek przerwy w nadzorze nad dzieckiem – np. opuszczanie sali przez opiekuna bez zapewnienia zastępstwa.
- c) W grupach zapewnia się obecność odpowiedniej liczby personelu zgodnie z obowiązującymi przepisami (1 opiekun na max. 8 dzieci, a w przypadku dziecka z niepełnosprawnością – na max. 5 dzieci).

2. Procedury reagowania w sytuacjach nagłych

- a) Placówka posiada i stosuje aktualne procedury postępowania w razie:
- b) wypadku lub urazu dziecka,
- c) nagłego zachorowania,
- d) ewakuacji lub sytuacji kryzysowej (np. pożar, alarm bombowy).
- e) Personel odbywa regularne szkolenia z udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej i zna zasady szybkiego reagowania.

3. Zapobieganie wypadkom i chorobom

- a) Codziennie prowadzony jest przegląd sal, toalet, szatni oraz placu zabaw pod kątem bezpieczeństwa i czystości.
- b) Wszystkie zabawki, meble i sprzęty spełniają normy bezpieczeństwa i są regularnie dezynfekowane oraz sprawdzane pod względem technicznym.
- c) Placówka prowadzi politykę higieniczno-sanitarną zgodną z zaleceniami GIS – dzieci myją ręce, uczą się zasad higieny, a personel stosuje się do wytycznych.

4. Zasady odbioru dzieci i obecności osób trzecich

- a) Odbiór dziecka możliwy jest wyłącznie przez rodziców/opiekunów prawnych lub osoby pisemnie upoważnione.
- b) Osoby odbierające dzieci są weryfikowane – pracownicy mają obowiązek reagowania na sytuacje budzące wątpliwości (np. osoba pod wpływem alkoholu, nieznajoma).
- c) Obecność osób trzecich w placówce (np. techników, kurierów) odbywa się pod nadzorem personelu, zgodnie z wewnętrzną procedurą.

5. Ochrona przed przemocą i krzywdzeniem

- a) Placówka wdrożyła i realizuje **Politykę ochrony dzieci przed krzywdzeniem (Standardy Ochrony Małoletnich)**, w tym:
- b) jasno określone zasady bezpiecznych relacji dorosły–dziecko,
- c) procedurę zgłaszania podejrzeń przemocy domowej (zgodnie z ustawą o przeciwdziałaniu przemocy domowej),
- d) obowiązek reakcji personelu w sytuacjach przekraczania granic dziecka.
- e) każda forma przemocy, upokarzania, ignorowania czy zastraszania dzieci jest zabroniona i skutkuje natychmiastową reakcją dyrektora placówki.

6. Bezpieczeństwo emocjonalne i psychiczne

- a) Dziecko ma prawo do bycia wysłuchanym, zrozumianym i potraktowanym z empatią.
- b) Opiekunowie unikają komunikatów oceniających i stosują język wspierający.
- c) Konflikty między dziećmi rozwiązywane są bez przemocy – poprzez rozmowę, wsparcie emocjonalne i modelowanie zachowań.

Ten standard ma na celu nie tylko ochronę zdrowia i życia dzieci, ale również budowanie zaufania, stabilności i komfortu psychicznego w środowisku opiekuńczym. Bezpieczne dziecko to dziecko gotowe do rozwoju, odkrywania i tworzenia relacji.

STANDARD III – Organizacja pracy i rozwój personelu

Personel posiada odpowiednie kwalifikacje zgodnie z Ustawą o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3.

Personel Żłobka posiada nie tylko formalne kwalifikacje, ale również umiejętności, wiedzę oraz reprezentuje wartości i postawy odpowiednie do ich roli i odpowiedzialności.

Szczegółowe wymagania dotyczące personelu oraz kadry kierowniczej Placówki określają zapisy Ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz.U. z 2024 r. poz. 204 i 1429).

Placówką kieruje dyrektor, który odpowiada za realizację zadań, w szczególności określonych w Regulaminie Organizacyjnym oraz za całość gospodarki finansowej Żłobka, a zwłaszcza za:

- a) sprawną i zgodną z przepisami prawa pracę Żłobka,
- b) określenie i wdrożenie odpowiedniej struktury organizacyjnej,
- c) podział zadań i kompetencji pomiędzy pracowników, opiekunki oraz właściwy dobór kadry w placówce zgodnie z wymaganiami kwalifikacyjnymi,
- d) nadzór nad realizacją zadań i jakością działań poszczególnych pracowników w Żłobku,
- e) nadzór nad przestrzeganiem przez pracowników, opiekunki dyscypliny i porządku pracy.

Dyrektor jest służbowym przełożonym wszystkich pracowników w Żłobku.

O stanowisko opiekuna w Placówce zgodnie z przepisami ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 – ubiegać się może osoba posiadająca potwierdzone stosownym dokumentem kwalifikacje:

- pielęgniarki/położnej,

- opiekunki dziecięcej,
- nauczyciela wychowania przedszkolnego, edukacji wczesnoszkolnej, pedagoga opiekuńczo-wychowawczego, pedagoga społeczno-wychowawczego, pedagoga wczesnej edukacji, terapeuty pedagogicznego, nauczyciela z kwalifikacjami z terapią pedagogiczną

lub

- ukończyła studia wyższe lub studia podyplomowe na kierunku lub specjalności: wczesne wspomaganie rozwoju, studia wspomaganie rozwoju dzieci w ramach pomocy psychologiczno-pedagogicznej w Żłobkach i przedszkolach, studia edukacja prorozwojowa, studia pedagogika małego dziecka, wychowania przedszkolnego, studia psychologia dziecięca, studia psychologia wspierania rozwoju i kształcenia, psychologia wychowawcza

lub

- odbyła nie wcześniej niż 2 lata przed podjęciem zatrudnienia, jako opiekun szkolenie z udzielania dziecku pierwszej pomocy oraz posiada co najmniej wykształcenie: wyższe na dowolnym kierunku, którego program obejmuje zagadnienia związane z opieką nad małym dzieckiem lub jego rozwojem, i odbyła 80-godzinne szkolenie w celu uaktualnienia i uzupełnienia wiedzy oraz umiejętności lub średnie lub średnie branżowe oraz: co najmniej roczne doświadczenie w pracy z dziećmi w wieku do lat 3 lub przed zatrudnieniem jako opiekun w Żłobku lub w klubie dziecięcym odbyła 280-godzinne szkolenie, z czego co najmniej 80 godzin w formie zajęć praktycznych, polegających na sprawowaniu opieki nad dzieckiem pod kierunkiem opiekuna, o którym mowa w ust.

Wysoka jakość opieki nad dziećmi w wieku do lat 3 zależy bezpośrednio od kompetencji, zaangażowania i warunków pracy personelu. Organizacja pracy w placówce ma na celu stworzenie środowiska wspierającego rozwój zarówno dzieci, jak i kadry, w oparciu o jasne zasady, współpracę i dbałość o dobrostan opiekunów.

1. Jasny podział ról i obowiązków w zespole

- a) Każdy członek personelu zna swoje zadania i odpowiedzialność, zarówno w zakresie opieki bezpośredniej nad dziećmi, jak i obowiązków dodatkowych (np. dokumentacja, współpraca z rodzicami, przygotowanie materiałów).
- b) Zakres obowiązków jest ustalony w umowach lub regulaminie pracy i regularnie omawiany podczas zebrań zespołu.

- c) W sytuacjach awaryjnych (np. nieobecność pracownika) obowiązuje system wzajemnego wsparcia i zastępstw.

2. Zapewnienie warunków sprzyjających jakościowej pracy z dzieckiem

- a) Organizacja dnia pracy opiekunów uwzględnia czas nie tylko na pracę z dziećmi, ale też:
- b) przygotowanie zajęć i materiałów dydaktycznych,
- c) analizę i dokumentowanie obserwacji,
- d) kontakt i współpracę z rodzicami,

3. Tworzenie kultury współpracy i wzajemnego wsparcia

- a) Placówka regularnie organizuje spotkania zespołu, służące wymianie doświadczeń, omawianiu wyzwań i planowaniu działań opiekuńczo-wychowawczych.
- b) W zespole promowane są postawy wspierające: otwartość, zaufanie, konstruktywna komunikacja, umiejętność przyjmowania informacji zwrotnych.

4. Rozwój zawodowy personelu

- a) Placówka wspiera systematyczny rozwój kompetencji zawodowych osób sprawujących opiekę, m.in. poprzez:
- b) udział w szkoleniach, kursach i warsztatach,
- c) rozmowy wewnętrzne i wymianę doświadczeń między pracownikami,
- d) udział w sieciach współpracy, projektach edukacyjnych lub działaniach środowiskowych.
- e) Rozwój kompetencji dostosowywany jest do aktualnych potrzeb dzieci, wyzwań wychowawczych oraz kierunku rozwoju placówki,
- f) Personel zachęcany jest do samodzielnego pogłębiania wiedzy (np. literatura branżowa, webinary, konsultacje).

5. Warunki pracy sprzyjające dobrostanowi kadry

- a) Placówka zapewnia ergonomiczne, bezpieczne i przyjazne miejsce pracy dla personelu:
- b) pomieszczenie socjalne, miejsce do odpoczynku,
- c) odpowiednie wyposażenie (fotele, materace, szafki, środki ochrony osobistej),

- d) regularny dostęp do materiałów niezbędnych w pracy z dziećmi.
- e) Kierownictwo dba o atmosferę wzajemnego szacunku, przeciwdziałanie wypaleniu zawodowemu.

6. Przestrzeganie zasad etyki zawodowej i standardów opieki

- a) Każda osoba sprawująca opiekę zna i stosuje zasady etyki zawodowej, w tym: szacunek wobec dziecka i rodzica, zachowanie tajemnicy zawodowej, profesjonalizm w działaniu.
- b) Kadra wdraża standardy opieki obowiązujące od 2026 r. i bierze udział w ich praktycznym doskonaleniu poprzez udział w ewaluacjach i spotkaniach zespołu.

Ten standard podkreśla, że zadowolony, kompetentny i wspierany personel to podstawa dobrej jakości opieki nad dzieckiem. Dbłość o rozwój zawodowy i organizację pracy wpływa bezpośrednio na poczucie bezpieczeństwa, radość i rozwój dzieci objętych opieką.

STANDARD IV -Monitoring i ewaluacja działań placówki

Monitoring i ewaluacja stanowią kluczowe elementy systemu zapewniania jakości opieki w Żłobku Publicznym „Szczęśliwe Misie” w Malczycach. Ich celem jest stała analiza skuteczności działań podejmowanych na rzecz dzieci i rodzin, rozwój kadry oraz doskonalenie organizacji pracy. Działania te służą budowaniu kultury refleksyjnej, opartej na danych, dialogu i zaangażowaniu całego zespołu.

Osoby sprawujące opiekę nad dziećmi w Żłobku opracowują i wdrażają procedury obserwacji i monitorowania rozwoju dziecka (indywidualnie dla każdego dziecka)

1. Systematyczna obserwacja i dokumentowanie rozwoju dziecka

- 1) Każde dziecko jest indywidualnie obserwowane w codziennych sytuacjach opiekuńczych, wychowawczych i edukacyjnych.
- 2) Dokumentacja rozwoju obejmuje sfery: emocjonalną, społeczną, komunikacyjną, ruchową i poznawczą.

- 3) Obserwacje zapisywane są w formie arkuszy obserwacji z podziałem na grupę wiekową i stanowią podstawę do planowania dalszych działań.
- 4) Personel współpracuje z rodzicami w zakresie analizy postępów dziecka oraz wczesnego rozpoznawania sygnałów niepokojących.

2. Współpraca z rodzicami w procesie oceny jakości opieki

- 1) Raz w roku przeprowadzana jest ankieta satysfakcji rodziców dotycząca jakości opieki, organizacji pracy, relacji z personelem i rozwoju dziecka w placówce.
- 2) Opinie i wnioski rodziców są analizowane i omawiane z zespołem, a następnie wykorzystywane do doskonalenia pracy.
- 3) Rodzice są zapraszani do konsultacji indywidualnych oraz wspólnych spotkań, co sprzyja wymianie informacji i buduje partnerstwo.

3. Ewaluacja celów pedagogicznych, wychowawczych i opiekuńczych

- 1) Co najmniej raz na dwa lata przeprowadzana jest wewnętrzna ewaluacja realizacji celów statutowych i planu opiekuńczo-wychowawczo-edukacyjnego.
- 2) Zbierane są informacje od pracowników, rodziców oraz – pośrednio – poprzez obserwacje dzieci.
- 3) Ewaluacja dotyczy m.in.: warunków opieki, jakości relacji, skuteczności działań edukacyjnych, przestrzeni i wyposażenia.

4. Ocena pracy personelu opiekuńczego

- 1) Co najmniej raz na dwa lata dyrektor Żłobka dokonuje oceny pracy osób sprawujących opiekę nad dziećmi.
- 2) Pod uwagę brane są: zaangażowanie, relacje z dziećmi i rodzicami, organizacja pracy, rzetelność oraz gotowość do współpracy i rozwoju.
- 3) Ocena ma formę rozmowy rozwojowej, może być poprzedzona samooceną pracownika lub obserwacją jego pracy za pomocą arkusza samooceny opiekuna.
- 4) Wyniki oceny są podstawą do planowania wsparcia, szkoleń i awansów.

5. Identyfikacja i rozwój kompetencji kadry

- 1) Na podstawie analizy obserwacji, ewaluacji i oceny pracy wskazywane są obszary wymagające aktualizacji wiedzy i umiejętności.
- 2) Kadra otrzymuje informację zwrotną oraz propozycje działań rozwojowych, dostosowanych do możliwości placówki.

- 3) Rozwój zawodowy odbywa się poprzez szkolenia, rozmowy oraz działania zespołowe (np. analiza przypadków, spotkania refleksyjne).

6. Wdrażanie wniosków i działań naprawczych

- 1) Żłobek tworzy roczne lub dwuletnie plany rozwoju na podstawie wyników monitoringu i ewaluacji.
- 2) Wdrażane są konkretne działania: zmiany organizacyjne, modernizacja przestrzeni, zakup pomocy dydaktycznych, zmiana harmonogramów czy tematyka szkoleń.
- 3) Postępy w realizacji planów są regularnie monitorowane, a zmiany – omawiane w zespole.

7. Transparentność i dokumentacja

- 1) Wyniki działań ewaluacyjnych są dokumentowane (np. protokoły, raporty, zestawienia) i udostępniane do wglądu uprawnionym podmiotom.
- 2) Placówka dba o transparentność podejmowanych działań, angażując pracowników w proces ciągłego doskonalenia.

Ten standard tworzy system zapewniania i podnoszenia jakości opieki, który służy wszystkim uczestnikom życia placówki – dzieciom, rodzicom, personelowi i kierownictwu. Ewaluacja nie jest kontrolą, lecz wspólną refleksją nad tym, jak lepiej wspierać rozwój dziecka.

STANDARD V- Współpraca z rodzicami

Współpraca z rodzicami (opiekunami prawnymi) jest jednym z fundamentów wysokiej jakości opieki nad dziećmi w wieku do lat 3. Wspólne działania placówki i rodziny na rzecz rozwoju dziecka sprzyjają jego poczuciu bezpieczeństwa, spójności oddziaływań wychowawczych oraz budowaniu wzajemnego zaufania. Relacje z rodzicami powinny być oparte na partnerstwie, szacunku, otwartej komunikacji i zaangażowaniu obu stron.

1. Wspieranie rodziców w procesie adaptacji dziecka

- 1) Adaptacja dziecka do warunków w Żłobku jest organizowana w sposób planowy i elastyczny, przy ścisłej współpracy z rodzicem.

- 2) Rodzice każdego roku dostają program adaptacji funkcjonujący w Żłobku oraz są poinformowani o terminie dni adaptacyjnych w placówce na zebraniu organizacyjnym lub poprzez stronę internetową.
- 3) Rodzic ma możliwość stopniowego uczestniczenia w procesie adaptacji, w tym przebywania z dzieckiem w sali.
- 4) Opiekunowie zachęcają Rodziców do stopniowego wydłużania czasu pobytu dziecka w Żłobku, jeśli istnieje taka możliwość.
- 5) Opiekunowie każdego dnia udzielają rodzicom informacji na temat przebiegu adaptacji, emocji dziecka oraz sposobów wspierania go w nowej sytuacji.

2. Bieżąca komunikacja o dziecku i jego potrzebach

- 1) Rodzice otrzymują codzienne informacje o samopoczuciu, zachowaniu, posiłkach, śnie i aktywności dziecka.
- 2) W Żłobku stosowane są różnorodne formy kontaktu: rozmowy przy odbiorze/przyprowadzeniu dziecka, grupy społecznościowe założone przez opiekunki, tablice informacyjne.
- 3) Personel zachęca rodziców do dzielenia się informacjami na temat sytuacji rodzinnej, zdrowia, upodobań dziecka – co służy lepszemu dostosowaniu opieki.

3. Organizacja konsultacji i spotkań indywidualnych

- 1) Rodzice mają możliwość regularnych spotkań z opiekunami w celu omówienia rozwoju dziecka, ewentualnych trudności lub potrzeb wspólnego działania w godzinach do tego wyznaczonych tak, by nie zaburzało to opieki nad dziećmi.
- 2) Spotkania prowadzone są w atmosferze zaufania, bez oceniania, z poszanowaniem różnic wychowawczych.

4. Udział rodziców w życiu placówki

- 1) Placówka angażuje rodziców w wydarzenia organizowane dla dzieci, takie jak: uroczystości, pikniki, dni otwarte, warsztaty rodzinne.
- 2) Rodzice mogą włączać się w inicjatywy np. poprzez pomoc w organizacji wydarzeń, współtworzenie przestrzeni lub udział w działaniach promujących placówkę.
- 3) Szanuje się różnorodność zaangażowania – uczestnictwo rodziców nie jest obowiązkiem, lecz możliwością budowania wspólnoty.

5. Współpraca na rzecz rozwoju dziecka

- 1) Personel dzieli się z rodzicami spostrzeżeniami z obserwacji dziecka, a także zachęca rodziców do informowania o rozwoju i zachowaniu dziecka w domu.
- 2) Wspólnie ustalane są sposoby wspierania dziecka w określonych obszarach (np. samodzielność, emocje, komunikacja).
- 3) W przypadku zauważenia niepokojących sygnałów w rozwoju dziecka, opiekun inicjuje rozmowę z rodzicem i – w razie potrzeby – proponuje kontakt z odpowiednim specjalistą.

6. Partnerstwo i wzajemny szacunek

- 1) Każdy rodzic jest traktowany jako kompetentny opiekun swojego dziecka – opinie, potrzeby i przekonania rodziców są respektowane.
- 2) Placówka dba o kulturę komunikacji: unika osądzania, stosuje język wspierający i otwarty.
- 3) Konflikty lub różnice zdań rozwiązywane są w duchu dialogu, z poszanowaniem dobra dziecka jako nadrzędnej wartości.

7. Informowanie rodziców o działalności placówki i standardach opieki

- 1) Rodzice są informowani o koncepcji, celach, procedurach oraz standardach pracy placówki, m.in. poprzez:
 - zebrania organizacyjne,
 - dokumentację (regulaminy, statut, plan OWE),
 - bieżącą komunikację.
- 2) Placówka dba o przejrzystość zasad funkcjonowania i uwzględnia opinie rodziców w procesach ewaluacji.

Sposób prezentacji planu opiekuńczo – wychowawczo -edukacyjnego wraz z załącznikami:

- 1) zapoznanie rodziców z obowiązującymi w Żłobku procedurami na zebraniach organizacyjnych w miesiącu lipiec/sierpień każdego roku szkolnego,
- 2) udostępnienie dokumentu do wglądu w gabinecie dyrektora placówki lub poprzez informację mailową o realizowaniu planu OWE,
- 3) zapoznanie pracowników z obowiązującymi w Placówce procedurami.

Tryb dokonywania zmian w procedurze

Wszelkich zmian w powyższych procedurach może dokonać dyrektor Żłobka z własnej inicjatywy lub na wniosek organu prowadzącego. Proponowane zmiany nie mogą być sprzeczne z prawem.

Plan opiekuńczo-wychowawczo-edukacyjny wraz załącznikami wchodzi w życie z dniem podpisania.

.....

